

Proposée par l'auteur à l'Académie
le jeudi 16 février 1758.

De Omenti eruptione, et prolapsu;

Petrus Antonius

Perenotus.

ARC 16 d 3 n° 95 t 1

The General Assembly of the

Province of New York

January 18th 1784

De Omenti eruptione, et prolapsu.

1

Linguedineum retiforme marsupium, a nobis omentum, ἑπίγονον a Graecis appellatum, per abdominis vulnera interdum erumpere, nunquam non docuit experientia. Ipsum autem naturales abdominis apertiones, annulos scilicet, atque crurales - arcus sic transgredi posse, ut herniam efformet, propriis insignitam characteribus, nonnulli olim Vesalio [a] testante, in dubium revocare non dubitavit. At hi quidem, nedum experientiam desiderasse, anatomicum neglexisse ratiocinium videntur: - Nam hoc utramlibet Omenti prolapsus, aut eruptionis speciem fieri posse suadet, dum illa factam saepe saepius demonstrat. Horum utrumque consule juvat, ad praxin bene dirigendam. Id faciam, et sermonis vitabo prolixitatem, ut si expectationi vestrae satisfacere nesciero, vestram saltem non videar abuti patientia, atque humanitate. &

S. I. Quoniam Omentum duplici labro, superiorem ipsius marginem constituyente, magnae ventriculi curvaturae, et intestini coli arcui potissimum nectitur, reliqua sui mole inter intestina et anteriores abdominis parietes libere fluctuat, propendet, et modo ad abdominis medium, modo ad

[a] Andr. Vesal. Anat. Lib. V. Cap. 4.

imum usque naturaliter extenditur; dictat ratio, ipsum posse pro varia trunci flexione, proque vario Ventriculi, ac intestini Coli statu, ac positione vel subsum attolli, vel ita quandoque demitti, ut, etiam quum magna non donatur proceritate, imam abdominis regionem pertingat. Hinc sequitur, ut non modo propter abdominis inflictum vulnus multifariam corrumpat omentum, verum etiam ob violentum respirationis conatum, et abdominalium apertionum relaxationem e sede sua prolabatur.

§. 2. Occurrit etiam ob eandem causam, ut omentum eo tempore prolapsum, quo truncus ad inferiora pronus fuerit, si, dum hic denuo erigitur, illud propter aditus angustiam ex parte saltem nequit ascendere aut alicubi laceatur, aut truncum constantem flexum detineat. Hypothesis non est, sed veritas est observatione suffulta.

Observatio I.

Bajulum me vidisse memini, cui, dum pronus sarcinam humeris suis imponere tentabat, entero-epiplocele, seu ratione loci, oschecele oborta fuerat. Ad ejus opem Kelotomia instituebatur; morbidis linteolis cruentam plagam ego mundabam, dum Chirurgus intestini cum scoto adhesionem solvebat, et, quoties pusillanimis oger altos edebat ejulatus, aut truncum insigniter concutiebat, sanguinem ex interno abdomine inter omentum, et segmentum

annuli superius scateve conspiciebam, quem non alium-
de, quam a disruptis omenti vasis, defluxisse credendum
est. Curationis progressum, et eventum ignoro, nam
famelicus hic adolescens, diæta pertæsus, a Mesocomio
clanculum fugerat, nilque de ipso postea rescivimus.

S. 3. Quæcumque ex iis rebus, quæ (S. 1.) indicavimus,
Omenti eruptioni, aut prolapsui causam præbuerit,
anfractuosæ intestinorum tenuium circumvolutio-
nes, in anteriore abdominis regione fluctuantes, et
ipsæ sunt, quæ immediatè agunt, ut impetu suo
omentum extrudant. Idcirco cum intestinis in-
terdum e sede sua exulat omentum, aliàs iis in-
tus reversis, aut non potius egressis, hoc solum in-
genti, vel exigua portione extra abdomen præpendet.
Tantus imò est quandoque impetus intestinorum
erumpere conantium, ut omentum utpote la-
xum, et debile, ab iis disrumpatur. Quod cō facilius
ipsi contingere judicabimus, ubi vulnusculum
habeat externo respondens vulnere: per illud enim
viam ad exitum sibi præparant intestina, prout
sequens nos docet observatio.

Observatio II.

S. 4. Tribus abhinc annis, dum procerum Satellitis
cujusdam cadaver, quo scheletum conficerem, car-
nibus exuebam, in ejus abdomine cicatricem, duos
transversos digitos longitudine metientem, ad

umbilici latus, sinistrum orizontaliter sitam, intus, et extra examinans, praeternaturalem in omento divisionem deprehendi, quae dictae cicatricis imitabatur. ex parte directionem, sed quadruplum longitudinis habebat, atque irregularis admodum erat. Diploides nimirum omenti laminae sese habebant, ut partim excisas, partim laceratas fuisse conjiceretur. Divisionis autem hujusce margines, juxta dimensionem suam pleraque sustinebant tubercula, et sic erant diducta, ut subjectum jejunum intestinum conspici sine-
rent, cujus parva portio, hanc apertionem trans-
grediens, peritonaeo strictè adhaeserat. Per haec tu-
bercula cum posterioris telae labris coaluerant labia
tela anterioris, non tamen eo, ut totum adiposum
sacculum flatu per tubum immisso, ut ab ana-
tomiciis solet, distendi liceret.

S. S. Constat igitur, quoniam externum vulnus non equi-
amplum fuerat, talem Omenti divisionem ab inte-
stinorum conatu, nisi absolute factam, auctam
procul dubio fuisse. Alias tamen Omentum ab
intestinis per vulnus, quod medium ejus corpus re-
spiciat, expulsum, inter vulneris labia sic prominere,
ut retiformis sacci fundum referat, quod caeteroquin
inequalis appendicis adinstar pendulum fieret, si
periphericum suum marginem profectore cogeretur.

Hisce in casibus vel integrum est, et incolume, vel laceratum, dissectum, inflammatum &c., quod visu plerumque distinguitur. In herniis autem omentum vel intestinescit, et adjacentibus adhaeret partibus, vel sanum, et ab iisdem liberum atque solutum permanet, quin si cluckium audimus, epiplocelem ad aliquot annorum spatium sine notabili incommodo patientes ferre possunt (b). De huiusmodi tumefactione, et cohaesione in cadavere observatis mentionem facit Heisterus (c). Haec repositionem retardat, vel impedit; illa gangraenam accelerat, et ipsa sola tactu distingui potest antea velaminum dissectionem. Haec de differentiis.

Enterop-
epiplocelis
Historia.

S. 6. Exeunte Vere anni 1751, Faber quidam lignarius ex iis, qui ad tormenta bellica liqueris machinamentis munienda Taurini destinantur, quadragenarius aetate et oschecele laborans, receptus fuit in J. Joannis Nosodochium. Biduo ante in hunc morbum, dum ponderosam trabem e solo extolleret, se invidisse, ac viginti post horas ventris torminibus, nauseâ, et singultu se vexatum fuisse enarrabat. Chirurgo-examini subjectâ herniâ, ingens scroti distensio, atque elasticitas, et murmur, dum tumor non sine molestia premeretur, in abdomine resonans, magnam

(b) Anton. Cluck. Operat., et experim. Chirurg. Exper. XXXIV.

(c) V. Ephemer. Nat. Curios. Cent. V. Observ. 45.

intestini portionem descendisse, inaequalitas vero, ac oede-
 mata prollities, quae aduersus, et paullo infra annu-
 lum sentiebatur, Omentum esse posse designabant.
 Symptomata tunc temporis concomitantia erant fe-
 bris, anxietas, et borborigmus, tum Vomitus, et singultus
 alternatim inualescentes. In casum tentata post-
 clysmata, lotus, linitus, et sanguinis emissiones egres-
 sarum partium repositione, necessaria ducebatur Celot-
 omia. Facta proinde integumentorum incisione suf-
 ficienti, et dissecto in longum sacco, inflammata se
 obtulit amfractuosa intestini portio: at de Omenti con-
 ditione aequum initio vix licuit ferre iudicium, nam
 profluens e plaga sanguis ipsius colorem occultabat.
 Quin intestinum hernioso sacco, iste autem scroto-
 sic adhaeserat, ut in hoc solvendo coitus tota Chi-
 rurgi opera impenderetur. Hoc facto, testis, cuius fu-
 niculus cum peritoneo etiam concreverat, nudus
 luxuriari, sursum ferri, et exulantium partium
 introductionem prope modum impedire conspiciebatur.
 At nihilominus facta annuli dilatatione, prout
 necessitas proponebat, nulla amplius interposita
 mora, ne a diuturniore aeris contactu laderentur
 Omentum, et intestinum, ambo in abdomen intrusa
 fuerunt, et deinde iuxta Artus praecipita plaga
 consultum est.
 Ominibus perfectis, symptomata paulatim

remittentia, tandem continere, exceptis tamen singultu
et febre, quorum primum triduo, alterum sex citius
diebus adhuc vixit. Elapsis autem duabus ferme hebdo-
madis, in ulceris fundo quaedam omenti portio corrupta
apparuit, quae vobello ope facile ducta fuit. Lardi ran-
cidi habebat colorem, maxime per se foetebat, et periphe-
ria sua pedem Geometricum poterat equare.

Triduo post altera adhuc se offerebat omenti male af-
fecti moles, quae simili modo ducta, alteram profecto
bis dimetiebatur; quod mihi licet rectè judicare, quum
utramque supra papyrus extendere, ut sole ex-
siccarem. Nullum post hanc exeresin apparuit
symptoma, et aeger integram brevi obtinuit salutem.

S. 7. Ex his, quae in hac historia enuntiari, duo tantum-
modo perspicere in votis habeo, singultum scilicet, ac
spontaneam morbo omenti separationem, ut, quod
Praxeos ludmen argere potest, indigitare queam.
Singultum in omenti eruptione, aut prolapsu a
Ventriculi distortionem per omentum inter vulneris
labia, aut in annulo interceptum acta, provenire
primo quidem intuitu movent observationes quaedam
a Cl. Verdiero allatae [E] sed observationibus aliis con-
trarium suadet D. Pipeletus [E]. Porro si in ventri-
culi distortionem posita esset causa singultus, quum

[D] Mem. de l'Acad. R. de Chir. Tom. III. pag. 70, 71. [E] Ibid. pag. 34, 35.

hic de Boërahavii sententiâ nihil aliud sit, quàm
 11. convulsio Oesophagi, ventriculû, et Diaphragma
 12. sursum trahens [f], quumque Omentum Ventri-
 culo nectatur, neque insigni donetur laminarum
 robove, et crassitie, deberet istud paulatim evelli, aut
 lacerari, quo facto, singultus illico conticesceret, ne-
 que, ut fieri soepe videmus, tandem perduraret.

S. 6. Inter singultus causas Ventriculi, atque Oesophagi
 inflammationem, tum spasmum a nimia evacuatio-
 ne, vel ab excessu vomitus excitatum recenset Boëra-
 havius [g]. Quae sententiâ iis optimè congruit, quae de
 hoc symptomate Hippocrates memoria mandavit. Erit
 nempe divinus Senex: Convulsionem, et singultum
 [qui, ut nuper [d. 7.] indicavimus, convulsio peculiaris est]
 ex repletionem, vel inasitione fieri [h]: copiosis sangui-
 nis profusionibus [i], et nimiae purgationi [quod iux-
 ta ipsum mali ominis est] supervenire soepe [k].
 Etenim, utriusque evacuationes nimias, postque vo-
 mitum fibrae ventriculi primum, deinde Oesophagi
 anthonomica sua contractilitate in se ipsas agunt
 singula, et omnes simul satis sensilem faciunt con-
 vulsionem, sic quicquid inflammatio ventriculo inest,
 ejus fibrae musculares, sive quod a redundante in

[f] V. Instit. Medic. S. 604. [g] Hippocr. de morbis acutis

[h] Hippocr. VI. aphor. 39. [i] V. aphor. 3. [k] V. aphor. 41.

antequam cave tradatur. Igitur cum hepar infarctum,
aut inflammatum est, sanguis per hepaticam arteriam
in ejus substantiam deferendus, totaliter, aut partim
superius immorabitur, atque sanguinis quantitas, et
motus, ut ex hydraulicis constat, in coeteris celiacae
ramis augebitur in ratione directa diametri, et lon-
gitudinis arteriae hepaticae cum suis ramis, sive,
quod perinde est, in ratione directa quantitatis, et
motus fluidi, quod a trunco ad ramos transfluere
debet, et non transfluit. Deinde sanguis ab omni-
bus addaminiis contentis, redit, et hepatis substan-
tiam ingreditur, procluserit inveniens aditum
lente in venis movetur, et eis inhaeret. Hinc ista
arteriarum, quae cum ipsis anastomosantur, san-
guinem recipere venientes, in eis plenitudinem
causantur, quae affectus pariet in ventriculi
tunicis eo magis sensiles, quo ipsius arteriae ple-
nae coeteris propinquiores sunt celiacae trunco;
Vasorum quoniam ramos plures longe emittentium
trunci diameter minor est. Omnibus ramorum dia-
metris simul sumtis.

§. 10. Quamvis igitur, si singulus eo, quem pro-
perius innuimus, modo hisce incasibus sub-
oriatur? Hinc quorundam aliorum hepatitidis
symptomatum rationem, et eorum potissimum,
quae hepatitidis egredientes partes, atque pedes

consensum fieri dicuntur, ex eo evnere liceat, quod sanguinis motus in regione inferiori retardatus, debeat in regionibus superioribus accelerari, sed, ne ab objecto nostro dimoveamur, hanc lubet messem aliena falci relinquare. Jisdem de causis debet potiori jure singulis subsequi omenti suffocationem. Ea Ventrículo, et Omenti sacra interest consanguinitas, totque sunt in omento arteriarum ramuli, ut dubitare non liceat, quin iisdem interclusis, plerumque oriatur in Ventrículo arterijs, et sæpe inflammatio tunicarum hunc sacrum componentium, ex qua singulus mox nascitur, et varius etiam, quando carnea fibrae vehementius concutuntur.

§. 11. Hæc omnia, uti et omenti status, atque dispositio, quæ initio obiter vidimus (§. 2, 3, 5.), sunt admaximè consideranda, ut quomodo cuique sit consulendum sedulo percipiatur. Etenim pro varietate eorum varia est indicatio, neque semper, ut Latronico suo dicendi stylo Hippocrates monuit [0], ἔτι τὸν οὐρανὸν ἵπποκράτης προειπὼν, ut putrefiat, necesse est. Inflammatio omenti aptius resolvitur naturali, et humidiusculo abdominis calore, quam alio quocunque subsidio. Quin et ipsum gangraena imminens periculum, si Omentum in ventrem refundatur, quandoque

[0] Hippocr. VI. aphor. 56.

Observatio
IV.

ultra omnem Artis expectationem evanescit.
 Dux in pago quodam, ubi rusticabas animi gratia,
 vidi jupes, quorum uterque alter alteri abdomen
 cultro perfoderat, optimè convaluisse brevi temporis
 spatio, quamquam Orientum in ambobus a vulnere
 pendulum et in altero lividum, tumensque ne san-
 guine quidem purgaverat Rudi Chirurgus ante re-
 ductionem. Hinc non est, quod dicere velim in hujus-
 juscemodi casibus pari audaciâ nobis procedendum
 esse, nam etsi sors tunc arripit, aliâ fortasse con-
 traria foret. Exemplum attuli, ut quantum in dif-
 ficilioribus angustiis a natura liceat expectare, ap-
 prime noscatur. Coetervim a recto Celsi consilio non
 veredam, omenti Chirurgiam docentis, ex quo (ipse ait)
 „si quid jam nigrum, et emortui est, forfice excidi debet.
 „si quod integrum est, leniter super intestina reduci (p).
 §. 12. Miror itaque non parum, quotiescumque omen-
 tum, etiamsi inflammatio simpliciter adsit, Chirur-
 gos plerumque ligaturâ circumstringere considero. Vi-
 detur iis, quoniam aliquandiu exulaverit, indignum
 esse, quod in pristinum restauvetur, et cum sociis
 suis iterum commoveatur partibus. Si rem rationis
 trutinâ expendamus, ligaturam non solum in omen-
 ti inflammatione, sed vel in ipsius gangrena

rejiciendam esse concludemus: sanguinis namque circuli
in omento per hanc magis intercipitur, quam per com-
pressionem a vulnerum labris, ab animalis, aut alia re
quapiam exercitam, unde, donec sanguis huc deferendus
altam sibi aperuerit viam, eadem apparebunt effecta,
ac in omenti suffocatione (§. 10.). Neque juvat objice-
re, quod nullam expectare debemus gangrenosae partis
redintegrationem, sed ejus potius separationem acce-
lerare. In omento, uti in caeteris membranis, arterio-
si ramuli identidem sibi mutuo inosculantur, unde
tamen in determinato aliquo omenti situ eorum
pars major immoto repleatur sanguine, reliqui suo-
etiamnum funguntur munere, et sic cruor in ipsis
contentus naturaliter transfluere pergit. Itaque aut
redintegrationem expectaturi, cum inflammatio adeo,
vel etiam gangrena parte portionis, aut ligatura
effecta timentes in quolibet casu, optime consulimus,
si hac abstinuerimus, praesertim cum certo mun-
quam sciamus, quanta sit in omento inflammationis,
aut suffocationis extensio.

§. 11. Ex memorata (§. 6.) omenti separatione sponte fa-
cta, quoniam portio emortua triplo major erat illa
quae in hernia propendebat, conjicere est, quod inflam-
matio, quae exterius distingui vix potuit, interne
magnum fecerat progressum, et ad suffocationis gra-
dum transierat, ut infirma pars absciperet.

Monet nos etiam talis eventus, ut a prope prope vul-
neris consolidatione abstinamus, quum de insigni Omenti
laesione adest suspicio; non semper enim licet illud,
ejusdem status examinandi gratia, extrahere, sed sae-
pius, ne laceretur, aut noxam ab aere patiatur, in ab-
sconden est refundendum.

§. 14. Verum ponamus, licet, quod absque ullo lacera-
tionis discrimine liceat, totum ferme Omentum cir-
cumspicere, ut E.g. quando prope vulnus adve-
sus medium cypius corpus est. Si forte hinc inde in-
flammatum reperiatur, aut gangraenam obsepu-
nam totum in laquei nodo colligamus, ut abscedat?
Neque hoc facili obtinetur negotio, neque, si facile,
faciendum esset, ne alterius Ventriculi, et intestini
Coli contractiones, aut extensiones ipsius hinc inde
afferant lacerationem. Quidnam igitur consilii ca-
piendum in omenti laesionibus?

§. 15. Omentum inflammatum, aut parva portione
suffocatum in ventrem reponendum, et naturae aux-
ilio tradendum esse iam diximus (§. 11. 12.). par-
terque innuimus (§. 13.) idem esse naturae relinquen-
dum, et vulnus apertum servandum, quum illius
noxam late diffundi suspicamus. Quod si alterata
Omenti mole insignis est, admodum corrupta, et
sic posita, ut instrumentorum periclitat accipiam,
tunc forfice, Celsi consilium sequentes, totam recabimus,

omne id servantes, quod sanum, aut vix morbosum est.
 Sic natura votis suis non fraudatur, dum omento
 parcamus, ut multiplici usui suo adhuc inservire
 queat; quod aliquin contra evenit mediante liga-
 tura, quæ inter varias splicas portunculæ etiam
 sanas deprehendit. Quod tamen præscriptæ huic
 methodo obstare videtur, est hæmorrhagia sectio-
 nem secutura. Sed arteriarum abscissarum fibræ
 circulares contrahentur, et a fibrarum longitudi-
 nalium contractione sic alia alii appropinquan-
 buntur, ut patentia occludant oscula, unde bre-
 vis erit hæmorrhagia, neque talis, ut metum
 incutiat nobis. Eum vero Cl. Verdierus de cuius-
 dam Maniaci omento dispecto, et lacerato loqui-
 tur, cuius moleculas intestino Colo adhærentes,
 et portionem e ventriculo pendulam nullo mo-
 do ligaverat, affirmatque nullum in eodem
 ægro magni momenti symptoma, ac ne febrem
 quidem supervenisse. Sanguis in abdomine modi-
 ca quantitate effusus resorbetur, et sic resorbetur
 etiam pus in ventribus collectum, uti plura
 scriptorum docent exempla, et
 ipsa quotidie docet

Experientia.

Finis.

The first of these is the fact that the
 system of the world is not a simple one
 but a complex one. It is a system of
 many parts, each of which is itself a
 system of many parts. This makes the
 study of the world a very difficult task.
 The second of these is the fact that the
 system of the world is not a static one
 but a dynamic one. It is a system of
 many parts, each of which is itself a
 system of many parts. This makes the
 study of the world a very difficult task.
 The third of these is the fact that the
 system of the world is not a uniform one
 but a varied one. It is a system of
 many parts, each of which is itself a
 system of many parts. This makes the
 study of the world a very difficult task.
 The fourth of these is the fact that the
 system of the world is not a simple one
 but a complex one. It is a system of
 many parts, each of which is itself a
 system of many parts. This makes the
 study of the world a very difficult task.
 The fifth of these is the fact that the
 system of the world is not a static one
 but a dynamic one. It is a system of
 many parts, each of which is itself a
 system of many parts. This makes the
 study of the world a very difficult task.
 The sixth of these is the fact that the
 system of the world is not a uniform one
 but a varied one. It is a system of
 many parts, each of which is itself a
 system of many parts. This makes the
 study of the world a very difficult task.
 The seventh of these is the fact that the
 system of the world is not a simple one
 but a complex one. It is a system of
 many parts, each of which is itself a
 system of many parts. This makes the
 study of the world a very difficult task.
 The eighth of these is the fact that the
 system of the world is not a static one
 but a dynamic one. It is a system of
 many parts, each of which is itself a
 system of many parts. This makes the
 study of the world a very difficult task.
 The ninth of these is the fact that the
 system of the world is not a uniform one
 but a varied one. It is a system of
 many parts, each of which is itself a
 system of many parts. This makes the
 study of the world a very difficult task.
 The tenth of these is the fact that the
 system of the world is not a simple one
 but a complex one. It is a system of
 many parts, each of which is itself a
 system of many parts. This makes the
 study of the world a very difficult task.

